

Bodegón con fantasmas

Direcció i guió: Enrique Buleo **País:** Espanya **Durada:** 88 min **Any:** 2024 **Gènere:** Comèdia **Interpretació:** Jordi Aguilar, Eduardo Antuña, Enric Benavent, Patty Bonet...
Música: Sergio Bertran **Fotografia:** Gina Ferrer **Distribuïdora:** Sideral Cinema **Estrena a Espanya:** 24/01/2025
No recomanada per a menors de 7 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

Envoltats per vinyes i terres de cereals, els habitants d'un poble de la Manxa passen els dies amb normalitat. Uns, els vius, lluitant contra les dificultats de la vida mentre d'altres, els fantasmes, breguen amb les penalitats de la mort. (FilmAffinity)

CRÍTICA

10/10/2024 - Enrique Buleo presenta una interessant òpera prima plena d'humor negre i costumisme sobre els fantasmes que ens habiten

Un pare mort reapareix la nit de Halloween. Un home que s'està morint troba la manera de tornar a la vida com a fantasma. Un capellà és a punt de deixar els hàbits perquè sent que fa temps que va perdre la fe. Una altra dona gran busca l'amor entre els morts. Una parella en dificultats econòmiques intenta simular l'existència de presències paranormals. Aquestes són les cinc històries que componen **Bodegón con fantasmas**, l'òpera prima d'**Enrique Buleo**, protagonitzada per actors habitualment secundaris com **Consuelo Trujillo**, **Fernando Sansegundo**, **Enric Benavent**, **Nuria Mencía** o **Pilar Matas**, i que es presenta al Festival de Sitges.

Des de la tragicomèdia rural (tota la pel·lícula transcorre en un petit poble manxec de l'Espanya buida) i el costumisme, **Bodegón con fantasmes** explica les històries d'una generació, les d'un món que està desapareixent o la gent del qual no van poder viure com haurien desitjat. Protagonitzat per la tercera edat, a través de l'humor negre i absurd, el surrealisme barrejat amb cert hiperrealisme, el fantàstic i el folklore manxec, la pel·lícula parla d'assumptes molt actuals com els conflictes relacionats amb la identitat íntima i col·lectiva, el gènere, com hem canviat (encara que no tant) pel que fa a aquestes qüestions, el sentit (i el sense sentit) de la fe, la viduïtat de les dones d'aquesta generació com a tabú (i l'absència de l'amor i el desig a les seves vides), la precarietat d'una altra generació, la irrupció del que és terrorífic i sobrenatural en la realitat, i el desig de fugir d'aquest món.

Encara que per moments fa la sensació que aquesta pel·lícula ja l'hem vist altres tantes vegades, amb aquest humor que recordarà altres pel·lícules d'aquest cinema espanyol costumista i de gènere més als marges (clarament inspirat en cineastes com José Luis Cuerda, Luis García Berlanga o altres més recents com Chema García Ibarra o el mateix **Juan Cavestany**, un dels productors de la pel·lícula), Enrique Buleo també aconsegueix certa originalitat i capacitat de sorprendre. Una de les grans virtuts de la pel·lícula és precisament aquesta barreja de tons, la ironia, la imaginació i la lleugeresa des de la qual aborda qüestions que en la realitat serien greus o transcendents (moltes encara tabús) i aconsegueix que riguem amb això; com capta la inoportunitat amb què sovint allò aparentment absurd i trivial irromp en les coses importants de la vida, com allò fantàstic es creua amb allò real. També la humanitat, la gràcia i la tendresa amb què narra els seus personatges, els seus costums i creences, la idiosincràsia d'un lloc i la seva gent, amb diàlegs tan divertits com estranys com quan una dona en invocar un mort que creu l'última oportunitat per trobar l'amor diu: "Si ets dins fes que senti alguna cosa".

Bodegón con fantasmes és una pel·lícula plena d'humor, una pel·lícula irregular, per moments atrevida i amb personalitat i per altres massa gastada. Una comèdia negra sobre la presència de la mort a la vida, sobre els fantasmes que ens habiten; una pel·lícula que sap jugar amb enginy i certa màgia amb allò simbòlic del fantàstic, fer de la figura del fantasma la metàfora d'un món espectral, que desapareix o que no va poder existir.

Júlia Olmo - cineuropa.org